

MARO TASLAMAN, MUZIČKI ASISTENT NA KONCERTIMA DUBROVAČKIH LJETNIH IGARA

Pogoreliću sam tri puta okretao note, na kraju me i zapamtio!

Moraš biti koncentriran ne milijun posto, nego pet milijuna posto! Pogotovo kod brzih stvari, ako jedan momenat nisi koncentriran, više ne znaš gdje si!

Piše:
Bruno Lucić

Dok se mnogi odlučuju okrenuti novu stranicu života, Maru Taslamanu u opisu radnog mjesta je okretati notne stranice. Tijekom Dubrovačkih ljetnih igara, ovaj student Muzičke akademije u Zagrebu, asistira sviračima na koncertima. Želja za glazbom bila je tu još od djetinjstva.

- Kad sam bio mali, pjevao bih, a onda sam mamu i tatu gnjavio da nešto i sviram. Prvo sam htio gitaru, a onda sam se odlučio za klavir. Kad sam imao 7, 8 godina, u Muzičku školu je došla profesorica Sunčica Grego s pitanjem tko bi svirao klavir. Ja sam se javio i rekla mi je da sam joj pri tome i namignuo, iako se toga ne sjećam! Ona je meni namignula, pošao sam u nje na satove i tako je počelo.

Izgleda banalno, ali je vrlo važno

Na Igrama je angažiran

nekih 7 ili 8 godina, još otako je bio tinejdžer.

- Prvi koncert na kojem sam okretao note bio je koncert Iva Pogorelića! To je bilo "vatreno krštenje"! Iz Igara su tražili nekoga tko bi mogao okretati, profesorica me nazvala i pitala jesam li spreman. Malo sam se nećkao, ali onda sam ipak pristao jer to se ne propušta! Upoznao sam Iva Pogorelića! Na tom je koncertu sve ispalo odlično.

To je bio početak rada u Igrama. Pogorelić je na Mara ostavio dobar dojam.

- Bio je skroz OK, a super svira. Na probi je svirao nešto sasvim drugo nego na koncertu, a tek par minuta prije koncerta mi se obratio i rekao da mogu s njim. Rekao je da sjednem pokraj njega kako bi imao mjesta za svoje manevre tijekom sviranja. Pitao me znam li sve što trebam i koncert je krenuo. Nakon toga sam mu još dva puta okretao note i svaki put je bio bolji pa me na kraju i zapamtio!

Tako se rodilo poznanstvo. Pogorelić je za Mara uzor, opisuje ga kao "ču-

Maro je student Muzičke akademije u Zagrebu

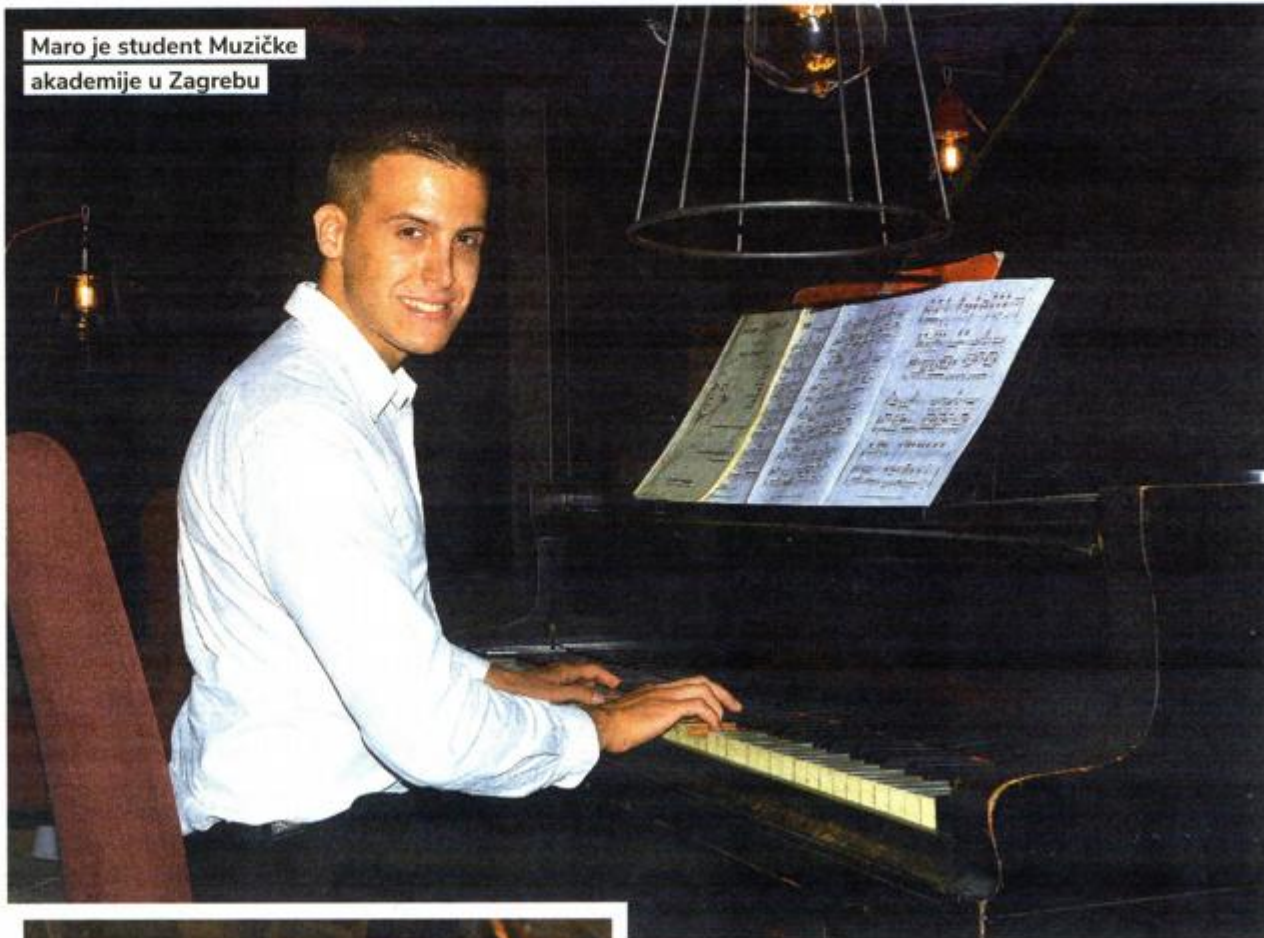

FOTO: ŽELJNO TUTINEVIC

Na koncertu Stefana Milenkovića i Rohana De Silve, srpanj, 2017.

nema greške, možeš se pouzdati da je to ono što on svira i da nema druge, objašnjava Maro.

Na koncertu se može svašta dogoditi

Teško je pratiti note i istovremeno uživati u glazbi.

- Ne mogu se sto posto opustiti, uvijek je barem 30 posto opreza. Ustvari, to mogu samo na ovim sporijim staccima, onda nije toliko brzo okretanje i onda ni ne moram gledati, jer znam. Tada najviše uživam, pogotovo kad je dobra kohezija između muzičara i mene. Nisam dio publike, ali jesam događaja.

Maro ima svakakvih iskustava. Uglavnom su oni poznatiji susretljiviji, a ima i nekih koji se zahvale tek na kraju koncerta kad im prode nervoza. I zahtjeva je bilo raznih.

- Pogorelić je jednom tražio da okrećem stranicu u zadnji čas. Rekao je da mu pravim sjenu i da ne vidi kad se dignem. To je meni bilo čudno, a to je bila neka nervoza. Netko želi vidjeti unaprijed što mu je na sljedećoj strani, a netko želi vidjeti do kraja onu koja je ispred njega.

Neki daju znak za okretanje, a neki ne.

- Dok sam bio mladi, volio sam da mi umjetnik da znak, a sad se često dogodi da se zaborave. Uglavnom, klimnu glavom. Kad sviraju, svi klimaju glavom pa onda ne znaš što hoće. Delikatno je to i ovisi od osobe do osobe. Više se ne zamaram njihovim znakovima. Ako ih nema, okrenem sekund prije kraja stranice.

U koncertu se zna izmijeniti stotinu stvari, ali to je svaki put izazov. Najviše treme bude prije nastupa. No, Maro je smiren. Kad ne okreće note ljeti ima gaže, sad ga čeka peta godina na Akademiji, a za budućnost ima mnogo planova. Svakako bi volio nastaviti školovanje. Najdraži mu je skladatelj Mozart, a najdraži hobi - sport.

- Volim pratiti košarku, nogomet i sve živo, pogotovo kad su velika događanja poput Svjetskog prvenstva ili Olimpijske igre. Godinu gledam je po tome što se događa u sportu, ove godine čekam Europsko prvenstvo u košarci.

A između sporta i fakulteta Maro već čeka sljedeću zvijezdu koja će sjesti pokraj njega jer Maro ne ide malen ispod zvijezda, Maro im određuje (koncertni) put.

Borba s tremom

S obzirom da je prošao toliko koncerata, vidio je Maro kako se glazbenici nose s tremom.

- Jednom sam pijanistu okretao note često na Rachlinu i na Ljetnim igrama kad je svirao s violinom. Prije koncerta nikad nisu skupa svirali. Kad bih mu prije okretao note, osjetio sam njegovu energiju, zračio bi samopouzdanjem. Na tom pijanistu sam osjetio da je bio "lud" i na mene je prenio nervozu. To mi je bilo jedno od najgorih iskustava. U pauzi prije drugog dijela mi je dao instrukcije za nastavak koncerta, zapamtio sam sve što treba da bi mi prilikom izlaska pred publikom rekao da nećemo svirati po onim instrukcijama. Počeo je svirati, a ja nisam bio siguran jesam li dobro čuo što mi je rekao! Srećom sve je dobro prošlo. Znali su mi ljudi reći da im je dobro kad ja okrećem note jer ne zračim negativnom energijom. Na nekom drugom koncertu im je okretao note netko tko je bio pod tremom pa je tu tremu prenio na njih. Nikad ne znaš što te očekuje!

do". Iako izgleda banalno, okretanje nota traži veliku dozu koncentracije i od ključne je važnosti za sam tijek koncerta. Znao se Maro i pogubiti u notama.

- Moraš biti koncentriran ne milijun posto, nego pet milijuna posto! Pogotovo kod brzih stvari, ako jedan momenat nisi koncentriran, više ne znaš gdje si. Nije mi se nikada dogodilo da sam se toliko izgubio da se ne bi znao opet "uhvatiti". Mislim da to dobro radim jer sam full smiren! Kad bih se izgubio, ne bi se uznemirio nego bih probao razmisliti, pogledati u ruke svirača, upratiti gdje gleda i uvijek bih se snašao. To je najveći problem jer po logici bi svatko tko svira kla-

vir to mogao raditi, ali ako si ti trtaroš, gotovo je. Moraš imati dosta samopouzdanja, pogotovo kad je neka "faca" pokraj tebe.

Iskusni svirači znaju što žele.

- Što je bolji glazbenik, lakše mi je okretati note. Oni imaju savršen kurs i sliku onoga što trebaju odsvirati. Dok gledaš u note, ti doslovce čuješ da on to svira - od dinamike, tempa pa do svih ovih oznaka. Tako ti je puno lakše orijentirati se i okretati note. Okretao sam note i na Rachlinovom festivalu, onda su par puta svirali ne tako dobri pijanisti kojima je bilo najteže okretati note, jer bi nešto falili pa ne bih znao što se dogodilo. Kad su muzičari dobri,